

Tob kapitola 10.

[1] Tóbit každodenně počítal dny, kolik jich potřeboval Tóbijáš na cestu tam a zpátky. Když ty dny uplynuly a syn ještě nebyl u něho doma, [2] řekl si: "Jen aby tam nebyl zadržen! Nebo aby nezemřel Gebael a nebyl by nikdo, kdo by dal Tóbijášovi to stříbro." [3] Počal se rmoutit. [4] Jeho manželka Chana mu vyčítala: "Mé dítě zahynulo a už není mezi živými." Začala plakat a naříkat pro svého syna: [5] "Běda mi, mé dítě, že jsem tě, světlo svých očí, nechala jít." [6] Tóbit jí řekl: "Mlč, nestarej se, sestro, je zdrav. Jistě je tam něco zdrželo. Ten člověk, který šel s ním, je spolehlivý, jeden z mých bratří. Nermuť se kvůli němu, sestro, brzo tu bude!" [7] Ona mu odvětila: "Nech mě být a neklamej mě! Mé dítě zahynulo." Vyběhla a pozorovala cestu, po níž odešel její syn. Činila tak denně. Nikomu neuvěřila. Když zapadlo slunce, vcházela do domu, naříkala a plakala celou noc a nemohla spát. [8] Když uplynulo čtrnáct dní svatby, jak jí přísahně slíbil Reúel připravit své dceři, přišel k němu Tóbijáš a řekl: "Nech mě odejít. Víím totiž, že můj otec a má matka nevěří, že mě ještě kdy spatří. Proto tě, otče, žádám, abys mě nechal odejít, a já půjdu ke svému otci. Už jsem ti oznámil, v jakém stavu jsem ho opustil." [9] Reúel řekl Tóbijášovi: "Zůstaň, chlapče, zůstaň u mne a já pošlu posly k tvému otci Tóbitovi a podají mi o tobě zprávu." Tóbijáš mu odvětil: "V žádném případě! Žádám tě, abys mě nechal odtud odejít k otci." [10] Reúel tedy vstal a dal Tóbijášovi jeho ženu Sáru a polovinu svého majetku: služebníky a služebnice, skot a brav, osly a velbloudy, šatstvo i stříbro a nádoby. [11] Nechal je ve zdraví odejít. Rozloučil se s Tóbijášem slovy: "Buď zdrav, chlapče, a ve zdraví odejdi. Nebeský Pán ať vás provází zdarem, tebe i svou ženu Sáru. Kéž uzřím vaše děti, než umřu." [12] Svě dceři Sáře řekl: "Odejdi ke svému tchánu, protože on a jeho žena budou nyní tvoji rodiče, jako kdyby tě zplodili. Jdi v pokoji, dcero. Kéž uslyším o tobě jen dobrou zprávu, dokud jsem živ." Rozloučil se s nimi a propustil je. [13] Adna řekla Tóbijášovi: "Chlapče a milovaný bratře, kéž tě Hospodin přivede zpět, abych viděla dítky tvé a své dcery Sáry, dokud jsem živa, dříve než umřu. Před tváří Hospodinovou svěřuji ti do péče svou dceru, nezarmucuj ji po všechny dny svého života. Jdi v pokoji, chlapče. Od nynějška jsem tvá matka a Sára je tvá sestra. Kéž dojdeme všichni stejně zdaru po všechny dny našeho života." Pak oba políbila a nechala je odejít ve zdraví. [14] Tóbijáš odešel od Reúela ve zdraví a s radostí. Dobrořečil Pánu nebes i země, Králi veškerenstva, že dal zdar jeho cestě. Sára mu řekla: "Došel jsi zdaru. Měj rodiče v úctě po všechny dny jejich života."